

[...]

32.507/32.524/32.534/VIII/PN

1

[...]

Met toepassing van artikel 65 bis, § 4, laatste lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), werden bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) door de Adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant klachten aanhangig gemaakt die uitgaan van Franstalige inwoners van Kraainem en Wemmel (lijst van de klagers te uwer attentie als bijlage). Betrokkenen hadden andermaal van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Dienst Kijk-en Luistergeld, in het Nederlands gestelde heffingsbiljetten ontvangen.

De klagers hadden de betrokken dienst om een in het Frans gesteld document gevraagd. Op de datum van hun klacht hadden zij nog steeds niets ontvangen.

Ter zitting van 3 mei 2000 heeft de VCT deze klachten onderzocht en het volgende advies uitgebracht.

Op de vraag om inlichtingen van de VCT hebt u onder meer het volgende geantwoord.

"Vanaf het aanslagjaar 1998 worden door de dienst Kijk- en Luistergeld de aanslagbiljetten voor het kijk- en luistergeld in de faciliteitengemeenten in het Nederlands verstuurd met onderaan op het biljet de vermelding "Sur simple demande par écrit, un document en français peut être obtenu".

Vermits de dienst Kijk- en Luistergeld moet beschouwd worden als een dienst van de Vlaamse regering in de zin van artikel 36 van de gewone wet van 9 augustus 1980, is op deze dienst de omzendbrief 97/29 van de Vlaamse regering van 7 oktober 1997 van toepassing.

Deze omzendbrief regelt het taalgebruik in de diensten van de Vlaamse regering en gaat uit van een restrictieve interpretatie van de faciliteiten waarbij het niet-repetitieve karakter ervan vooropstaat. Concreet betekent dit dat faciliteiten keer op keer moeten worden aangevraagd en niet automatisch worden toegekend. Het taalgebruik van een particulier is immers geen statisch gegeven maar dynamisch en het kan dat betrokkene zich ondertussen heeft geïntegreerd en Nederlands spreekt.

(...)

Tenslotte wens ik te benadrukken dat de Vlaamse regering op geen enkel moment de bedoeling had de taalwetgeving te omzeilen of niet toe te passen. Aanslagbiljetten worden in eerste instantie in het Nederlands verstuurd. Franstaligen die dat wensen kunnen van hun wettelijk recht op faciliteiten gebruik maken door een Franstalig aanslagformulier aan te vragen bij de bevoegde dienst. Deze mogelijkheid wordt trouwens in het Frans vermeld op hun Nederlandstalig aanslagbiljet."

De Dienst Kijk- en Luistergeld heeft u laten weten dat de drie klagers een Franstalig aanslagbiljet hadden gevraagd, en dat dat document hun achteraf werd bezorgd.

*

* *

Aanslagbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 25, 1ste lid, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De taalaanhorigheid van de klagers was de Dienst Kijk- en Luistergeld genoegzaam bekend.

In die omstandigheden acht de VCT de klachten ontvankelijk en gegrond.

Zij neemt akte van het feit dat de klagers ondertussen Franstalige aanslagbiljetten hebben ontvangen, die moeten beschouwd worden als originele exemplaren.